

15. A keresztség

A keresztség által megvalljuk Jézus Krisztus halálába és feltámadásába vetett hitünket, és bizonyítást teszünk arról, hogy meghaltunk a bűnnek és az életben akarunk járni. Így elismerjük Krisztust Urunknak és Megváltónknak, népe leszünk és egyháza tagjainkat fogad be minket. A keresztség Krisztussal való szövetségeknek, bűneink bocsánatának és a Szentlélek elnyerésének jelképe. Vámban alkimertkezéssel történelmi. Feltétele a Jézusban való hit megvallása és a bűnbánat bizonyossága. A Szentírás tanulmányozása és tanításainak elfogadása után következik a keresztség. (Róm 6:1-6; Kol 2:12-13; ApCsel 16:30-33; 22:16; 2;38; Mt 28:19-20)

Nyangwira számára, aki Kámp-Afrikában volt, a keresztség nem csupán választási lehetőség volt. Több mint egy éven át nagy buzgalommal tanulmányozta a Bibliát. Kereszténységre vágyott.

Egy este elmondta főrjének, mi mindent tanult. A főrje magáért kielve a vállaltta: "Nem tudtam meg ezt a vallást az otthonomban, és ha továbbra is ezt tanulod, megüllek!" Nyangwira asszetért, mégis tovább folytatta a tanulást, és hamarosan felkésztette a keresztségre.

Mielőtt elindult a keresztségi istentiszteletre, tisztelettudóan lefordult főrje előtt, és elmondta neki, hogy meg fog keresztelkedni. A főrj kiabálni kezdett, és felkapta nagy vadászkeszét. "Megmondtam, nem akarom, hogy megkeresztelkedj! Megüllek azon a napon, amikor megkeresztelkedsz!"

Nyangwira eltákolte magában, hogy követi az Urat. Amint elindult, főrje fenyegetése visszhangzott a falában.

Mielőtt a vázbe lépett, megvallotta bűneit, s életét Megváltójának ajánlotta. Nem tudhatta, vajon az életé is vágot az or-e aznap, amikor az Urat választotta. Amikor megkeresztelkedett, böké követitett a szvábébe. Hazaörve, odavitte a kóst a főrjének.

- Megkeresztelkedi? -
kérdezte a főrjeharagosan.

- Igen! - felelte
Nyangwira egyszerűen.

- Itt a kő!

- Kő vagy meghalni?

- Kő vagyok!

Felesége börtörtségben
elcsodálkozva, a férfi már nem akarta megvárni az asszonyt.[1]

Á

Mennyire fontos a keresztség?

Mire a keresztség annyit,
hogy valaki kő legyen akár az életet is kőre tenni miatta? Isten valóban
megvárja a keresztséget? Attól függ az évdősség, hogy megkeresztelkedünk,
vagy sem?

Jézus példája. Egy napon Jézus kilépett a náizeri
csomóhelyből, bűcsőt intett családjának, és elment a Jordán folyóhoz, ahol
unokatestvére, János prédikált. Amikor odaért, megkérte, keresztelje meg. János
meglepődve próbálta lebeszélni: "Én csak kell általam megkeresztelkednem, és te
jössz hozzám?"

Éngedj most - felelte
Jézus -, mert Ágy illik nekünk minden igazságot betöltenünk" (Mt 3:13-15).

Jézus keresztsége
mindárkré isteni szentesítéssel állta el ezt a szertartást[2] (Mt 3:13-17; v. Mt 21:25). A
keresztség az igazság egyik köve, amelyben mindenki részesedhet. Mivel a
bűtlen Krisztus megkeresztelkedett, hogy betöltsen minden igazságot, nekünk,
bűnösöknek is ugyanezt kell tennünk.

Jézus parancsolata. Szolgálatát végzőn Krisztus meghagyta tanítványainak: "Élményben az őt, tegyetek tanítványok minden népeket, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiának és a Szentléleknek nevében, tanítványok őket, hogy megtartsák mind-azt, amit én parancsoltam néktek." (Mt 28:19-20/a).

E parancsban Jézus

világossá tette, mindazokat, akik megváltják a keresztséget, akik egyházainak, lelki országainak tagjai akarnak lenni. Mivel a tanítványok szolgálata által a Szentlélek bűnbánatra és Jézusnak, mint Megváltójuknak elfogadására vezette az embereket, a Szentlélek Isten nevében kellett megkeresztelkedniük. Keresztségük annak bizonyosságát adta, hogy személyes kapcsolatba léptek Krisztussal, és elhárították, a kegyelem országainak elveivel összhangban. Krisztus ezzel erősítette meg a keresztségre vonatkozó utasítását. "Én, és én titeletek vagyok minden napon a világ végéig" (Mt 28:20/b).

Krisztus mennybemenetele

után az apostolok hirdették a keresztség székességét és sárgósságot (ApCsel 2:38; 10:48; 22:16). Ezt hallva, tömegesen keresztelkedtek meg az emberek, akikből létrejött az új székelyi egyház (ApCsel 2:41, 47; 8:12). Elfogadták az Atya, a Fiak és a Szentlélek tekintélyét.

Keresztség és

székelyi. Krisztus

azt tanította, hogy "Én hiszen, és megkeresztelkedik, az idvező" (Mk 16:16).

Az apostoli egyházban, ha valaki elfogadta Krisztust, utána "Inmagát"

kezdte a keresztség, ami az új hűvő hitének megerősítését jelentette (v. ApCsel 8:12; 16:30-34).

Ne és az újév-z

teretével akarta Péter bemutatni a keresztség és az újév székelyi kapcsolatát. Az újév-z előtti időben a bűn májra annyira elhatalmasodott, hogy Isten Noé által figyelmeztette a világot: "Én meg, kárlélemben elpusztulnak. Csak nyolc ember hitt, ment be a bárkába, és éntartott meg a-z által; ami minket is megtart most kápmás gyanút, mint keresztség, ami nem a test szennyének lemosása, hanem a lelkiismeret keresése Isten iránt, Jézus Krisztus feltámadása által" (1Pt 3:20-21).

Péter kifejtette, hogy

amint Noé és családja megtartott a-z által, mi úgy tartatunk meg a keresztség

által. Természetesen nem a z által, hanem Isten tartotta meg Noét, és

hasonlóképpen nem a keresztség-z, hanem Krisztus vőre az, ami lemosa a hűvő

bűnt. "Én keresztség azonban, mint [Noé] engedelmessége, amikor bement a

bárkába, "a lelkiismeret világosra Istennek". Amikor az ember Isten ereje

által "vázsol", "a Jézus Krisztus feltámadása által" biztosított újév székelyi

örvénybe lép." [3] A keresztség ugyan szorosan

kapcsolódik az újév székelyihez, de nem garantálja azt. [4] Péter a keresztség jelkép

megjelenésének tartotta Izrael kivonulását. [5] "Én nem akarom pedig, hogy ne

tudjátok, atyámfiai, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek által; és mindnyájan mázra keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben; és mindnyájan egy lelki eledelt ettek; és mindnyájan egy lelki italt ittak." A Várás-tengeren átkelve, Izrael népe jelképes ártelenben megkeresztelkedett - vize merült: a felhő rajjuk borult, a tenger vize kárta fogta őket. De ennek ellenére is a zázoknak tábbát nem kedvel az Isten" (1Kor 10:1-5). A keresztés ma sem biztos-tja a magát az ádvásst. Izrael tártónete megiratott a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett. Azért aki azt hiszi, hogy áll, megáll, hogy el ne essék" (1Kor 10:11-12).

Á

az Egy a keresztés

A keresztés kálmba formát gyakorolják a keresztény világban. Vannak, akik almer-téssel, mások meghintéssel ill. leintéssel végzik. Isten egyházában a lélek adta egységre jellemző az "egy... keresztés" (Ef 4:5).[6] Mit ír el a Biblia a megkeresztelni sz jelentéséről, gyakorlati és lelki jelentéséről?

A "megkeresztelni" sz jelentése. Ez a sz a görög baptizés fordítása, és almer-téssel utal, hiszen a baptizóból származik, ami azt jelenti: "meríteni", "mártani".[7]

Amikor a keresztelni ige a z általi keresztés utal, az ember a z almer-tésnek gondolatát hordozza.[8]

Az ásvetsés a keresztelni igével utal (1) a z általi keresztés (pl. Mt 3:6; Mk 1:9; ApCsel 2:41); (2) Krisztus szenvedésének és halálának hasonlatára (Mt 20:22-23; Mk 10:38-39; Lk 12:50); (3) a Szentlélek eljövetele (Mt 3:11; Mk 1:8; Lk 3:16; Jn 1:33; ApCsel 1:5; 11:16); és (4) a szertartásos kázmósról (Mk 7:3-4; Lk 11:38). A negyedik használata egyszerűen a szertartási ártelenben vett tisztálanságtól megtisztás mosásról utal, és nem tárványos-ti a leintéses keresztés. [9] A keresztés sz a Szent-rés a z általi keresztés és Krisztus halálára is alkalmazza (Mt 3:7; 20:22).

J. K. Howard megjegyzi, az ásvetsésben "nem találhat bizonyítás arra, hogy az apostolok valaha is gyakorolták volna a meghintéses keresztést. Valójában minden bizonyítás arra mutat, hogy ezt csak később vezették be." [10]

Kereszttség az
 ÁjszÁrvetsÁgben. Minden
 olyan esetben, amikor az ÁjszÁrvetsÁg vÁ-z Ájltali keresztÁget jegyzett fel, a
 keresztÁg alÁjmerÁ-tÁssal tÁrtÁnt. Azt olvassuk, hogy JÁinos áÉza JordÁjn vizÁben"
 (Mt 3:6; vÁ. Mk 1:5)Ás áÉzÁnonban, SÁjlemhez kÁzel keresztelt, mert ott sok volt a
 vÁ-z" (Jn 3:23). Csak az alÁjmerÁ-tÁshez kellett sok vÁ-z.

JÁinos bemeÁtette JÁzust,
 megkeresztelte áÉza JordÁjnban", majd a keresztÁg utÁjn JÁzus áÉzazonnal feljÁvÁon a
 vÁ-zból..." (Mk 1:9-10; Mt 3:16).[11]

Az apostoli egyhÁjzban is
 alÁjmerÁ-tÁssal kereszteltek. Amikor FÁ¼Áp megkeresztelte az etiÁp kincstÁjrnokot,
 áÉzlesÁjllÁjnak mindketten a vÁ-zbe", Ás áÉza vÁ-zból feljÁttek" (ApCsel 8:38-39).

KeresztÁg a
 tÁrtÁnelemben. A
 keresztÁnysÁg kora előtt a zsidÁk alÁjmerÁ-tÁssal kereszteltÁk meg a
 prozelitÁkat. Az essÁnusok QumrÁjnban a tagokat Ás az Áj megtÁróket is
 alÁjmerÁ-tettÁk.[12]

A katakombÁjokban Ás
 templomokban lÁjthatÁ festmÁnyek, a padlÁzatot, a falakat Ás a mennyezetet
 borÁ-tÁ mozaikok, a faragott domborművek Ás az ÁjszÁrvetsÁg rÁgi pÁldÁjnyaiban
 lÁjthatÁ rajzok bizonyÁ-tÁkai áÉz minden kÁtsÁget kizÁrÁan azt tanÁsÁ-tjÁk, hogy a
 keresztÁny egyhÁjzban az első 10-14 ÁovszÁjzadban az alÁjmerÁ-tÁs volt a keresztÁg
 megszokott formÁja".[13] Ászak-Afrika, TÁrÁkorszÁg, ItÁlia,
 FranciaorszÁg, sőt, MagyarorszÁgon PÁcs Ás máis hely rÁgi katedrÁjisaiban,
 templomaiban Ás romjai kÁzÁtt talÁjhatÁ keresztelõmedencÁk mÁg ma is hirdetik,
 hogy milyen rÁgi keletû ez a gyakorlat.[14]

Á

A keresztÁg jelentÁse

A keresztÁg jelentÁse Ás
 formÁja szorosán kÁtõdik egymÁjshoz. Alfred Plummer mondta: áÉza keresztÁg teljes
 jelentõsÁge csak akkor lÁjthatÁ, ha alÁjmerÁ-tÁssal gyakoroljÁk".[15]

Krisztus halÁjllÁjnak
 Ás feltÁjmadÁsÁjnak jelkÁpe. ElsÁprõ erejû bajt Ás szenvedÁst jelkÁpez az, ha vÁ-z
 borÁ-tja el az embert (Zsolt 42:8; 69:3; 124:4-5), Ágy JÁzus vÁ-z Ájltali
 keresztÁge szenvedÁsÁnek, halÁjllÁjnak Ás eltemettetÁsÁnek prÁfÁtai bejelentÁse
 volt (Mk 10:38; Lk 12:50), a vÁ-zból valÁ kijÁvetele pedig az azt kÁvetõ
 feltÁjmadÁsÁjt hirdette (RÁm 6:3-5).

A keresztségnek - mint Krisztus szenvedése jelképeként - nem lett volna olyan jelentősége, ha az apostoli egyházban nem alámírásal, hanem valahogy másképp keresztelték volna. Ezért az alámírásos keresztség mellett a teológiai árv szál a legerősebb." [16]

A bűnnek való meghalás az Istennek való áldozat jelképe. A keresztséggel a hűvők Urunk szenvedésének álmányában részesülnek. "Avagy nem tudjátok, hogy akik megkeresztelkedtek Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtek meg? Eltemetettük az őt övele együtt a keresztség által a halálba: hogy amiképpen feltámasztott Krisztus a halálból... azonképpen mi is az ő életben járjunk" (Róm 6:3-4) - mondta Pál.

A hűvő az Krisztus kifizetői meghitt kapcsolatra utalnak az ilyen kifejezések: "megkeresztelkedtek Krisztus Jézusba", "az ő halálába keresztelkedtek meg" az "eltemetettük az őt övele együtt a keresztség által". Howard megjegyezte: "A keresztség jelképes cselekményével a hűvő Krisztus halálában részesül, az a halál valószínűleg az ő halála lesz; részesül Krisztus feltámasztásában is, az a feltámasztás az ő feltámasztása lesz." [17] Mire utal az, hogy a hűvő részesül Krisztus szenvedésében?

1. Meghalni a bűnnek.

A keresztségben a hűvők az [Krisztus] halálának hasonlatossága szerint vele együtt lettek (Róm 6:5), az "az Krisztussal együtt megfeszítettek" (Gal 2:20). Ez azt jelenti, hogy az a mi emberünk övele megfeszített, hogy megerőtlenüljünk a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek; mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól" (Róm 6:6-7).

A hűvők hájtat fordítanak rági áldozatjuknak. Meghaltak a bűnnek, az megerősítik, hogy az a rági elméltak" (2Kor 5:17), áldozatuk el van rejtve Krisztussal Istenben. A keresztség a rági áldozat keresztre feszítését jelképezi. Nemcsak halál, hanem eltemetés is. Eltemetettük az őt övele együtt a keresztségben" (Kol 2:12). A halál után a temetés kifizetkezik, az-gy amikor a hűvő lesz a hullámsámba, eltemetik a rági áldozat, amely akkor márt el, amikor elfogadta Jézus Krisztust.

A keresztséggel a hűvők elfordulnak a világtól. Engedelmeskedve a parancsnak: "Menjetek ki kifizetésük, az szakadatok el, azt mondja az Úr, az tisztítalant ne illessetek" (2Kor 6:17), a keresztelendők nyilvánosan megvallják, hogy felhagynak sajátján szolgálatával, az Krisztust fogadják be az áldozatukba.

Az apostoli egyházban a megtérésre szánták felhívás egy új jert a keresztség felhívással (ApCsel 2:38). A keresztség tehát az igazi bűnbánatot is jelöli. A hívők meghalnak a teremtésnek, és bűnbocsánatot nyernek Jézus megtisztítására által. A keresztség szertartás a belső tisztulást - a megvallott bűntettek lemosását bizonyítja.

2. Élni Istennek. Krisztus feltámasztás hatalma hatni kezd az életünkben. Képessé tesz arra, hogy "Éljél életben jertünk" (Róm 6:4), holtak általán a bűnnek, de "Éljél Istennek a mi Urunk, Jézus Krisztusban" (Róm 6:11). Tanúsítjuk, hogy a régi természetünk feletti győzelmes életre egyetlen reményünk a feltámasztott Úr kegyelmében van, aki a Szentlélek erő adás hatalma által új életet adott. Ez az új élet az emberi tapasztalat magasabb szintjére emel, új életet, kőszetést és vigyát ad, amelynek győztes pontjában a Jézus Krisztus iránti elkötelezettség áll. Megváltásunk új tanítványai vagyunk, és a keresztség a tanítványságunk jele.

A szentségi kapcsolat jelöpe. Az újszentségi időben a kőrtálmélet és volt az Isten és Ábrahám kőzt szentségi kapcsolat jele (1Móz 17:1-7).

Az Ábrahám szentségnek volt lelki és nemzeti oldala is. A kőrtálmélet és a nemzeti hovatartozást is jelölte. Kőrtálmélet kellett metélni Ábrahámot és családjának minden, nyolc naposnál idősebb férfiakat (1Móz 17:10-14, 25-27). Aki nem metéltette kőrtálméletét, az "Éljél gattatik" Isten népe kőzt, mert megszegte a szentséget (1Móz 17:14).

E szentség Isten és Ábrahám, azaz felnőtt ember kőzt kőttett, ami a lelki kiterjedésre utal. Ábrahám kőrtálméletkedése a hit általi megigazulás korábbi tapasztalatát jelölte és erősítette meg. "Éljél kőrtálméletkedés jegyét kőrtálméletlenségében tanúsított hite igazságának pecsétjével nyerte." (Róm 4:11)

Amegyet a kőrtálméletkedés még nem garantálja, hogy az ember a szentség igazi lelki kiterjedésébe lép. Isten emberei gyakran figyelmeztettek, hogy a lélek kőrtálméletkedésére van szükség, ami elengedhetetlen. "Éljél Metéltétek az új kőrtálmélet a ti szíveteket, és ne legyetek ezután kemény nyakak." (5Móz 10:16; v. 30:6; Jer 4:4) A "Éljél kőrtálméletlen szívekre" bűntetés új pogányokkal egy újtt (Jer 9:25-26).

Amikor a zsidók elvetették Jézust, mint Messiaszt, megtértek Istenel való szentségi kapcsolatukat, újttvetve ezzel kőrtálméletleges helyzetüknek, mint Isten kiválasztott népe (Dán 9:24-27; Iájsd e kőrtálmélet 4. fejezetét). Isten, akinek szentsége és ágáretei újttatlanok

maradtak, Őj nŰpet vŰlasztott magŰjnak. A lelki Izrael foglalta el a zsidŰ nŰp helyŰt (Gal 3:27-29; 6:15-16).

Krisztus halŰja

tŰrvŰnyerŰre emelte az Őj szŰvetsŰget. Az emberek a lelki kŰrŰmetŰkedŰs Űjtal lŰptek e szŰvetsŰgbe, amit JŰzus engesztelŰ halŰjra vŰlaszkŰnt tettek meg. A keresztŰnyekŰ Űza kŰrŰmetŰletlensŰg evangŰliuma" (Gal 2:7). Az Őj szŰvetsŰg Űz bŰsŰ hitet", Űs nem ŰzkŰlsŰ szertartŰst" kŰvetel meg azoktŰ, akik a lelki Izraelhez akarnak tartozni. ZsidŰnak szŰletni kell, keresztŰnnyŰ azonban csak ŰjjŰszŰletŰs Űjtal lehet az ember. Űz Mert Krisztus JŰzusban sem a kŰrŰmetŰkedŰs nem Űr semmit, sem a kŰrŰmetŰkedetlensŰg, hanem a szeretet Űjtal munkŰjkodŰ hit." (Gal 5:6) Csak Űza szŰvnek a lŰlekben... valŰ kŰrŰmetŰlŰse" szŰmŰ-t (RŰm 2:28-29).

A keresztŰg, ami a

JŰzussal valŰ ŰdvŰzŰ-tŰ kapcsolat bizonyŰ-tŰka, jelkŰpezi a lelki kŰrŰmetŰlŰst. Űz Akiben kŰrŰl is metŰltettek kŰz nŰlkŰl valŰ kŰrŰmetŰlŰssel, levetkezvŰn az ŰrŰki bŰnŰk testŰt a Krisztus kŰrŰmetŰlŰsŰben; eltemettvŰn Űvele egyŰtt a keresztŰgben, akiben egyetemben fel is tŰmasztattak az Isten erejŰbe vetett hit Űjtal, aki feltŰmasztŰ Űt a halŰlbŰ." (Kol 2:11-12)

Űz Amikor JŰzus elvŰgzi a

lelki kŰrŰmetŰlŰst, Űs ezzel az Őjonnan megkeresztelt ember levetkezi ŰzŰrŰki testŰt", Űz felŰtŰzi Krisztust", Őj szŰvetsŰgi kapcsolatba lŰp JŰzussal. Ennek kŰvetkezŰben egyenes Űgon nyeri el a szŰvetsŰgi Ű-gŰretek beteljesedŰsŰt." [18] Űz Mert akik Krisztusba keresztelkedtek meg, Krisztust ŰltŰztŰtek fel...Ha pedig KrisztusŰi vagytok, tehŰt az ŰbrahŰm magva vagytok, Űs Ű-gŰret szerint ŰrŰkŰsŰk." (Gal 3:27-29) Isten biztos Ű-gŰretŰt tapasztalŰjk meg azok, akik e szŰvetsŰgi kapcsolatra lŰptek: Űz IstenŰkkŰ leszek, Űk pedig nŰpemmŰ lesznek" (Jer 31:33).

A Krisztus

szolgŰjlatŰra szentelŰdŰs jelkŰpe. KeresztŰgekor JŰzusra kŰlŰnleges mŰrtŰkben Űjradt a SzentlŰlek, ami azt jelŰlte, hogy felszenteltetett vagy kenetett az Atya Űjtal, a szŰmŰjra kijelŰlt kŰldetŰs vŰgzŰsŰre (Mt 3:13-17; ApCsel 10:38). JŰzus tapasztalata azt mutatja, hogy a vŰ-z Űjitali keresztŰg Űs a LŰlek keresztŰge Űsszetartozik, nem teljes a keresztŰg a SzentlŰlek befogadŰja nŰlkŰl.

Az apostoli egyhŰzban a

SzentlŰlek kitŰltetŰse ŰjitalŰban a vŰ-z Űjitali keresztŰget kŰvette. TehŰt ma, amikor megkeresztelkedŰnk az Atya, a FiŰ Űs a SzentlŰlek nevŰben, akkor a Menny hŰrom nagy hatalmŰjnak Űs az ŰrŰkkŰvalŰ evangŰlium hirdetŰsŰnek szenteljŰk, ajŰnljuk magunkat, Űs azzal kapcsolŰdunk Űssze.

E szolgŰjlatra a SzentlŰlek

kŰszŰ-t fel, Űgy, hogy megtisztŰ-tja a szŰ-vŰnk a bŰntŰl. JŰnos kijelentette: JŰzus Űz SzentlŰlekkel Űs tŰzzel keresztel majd" (Mt 3:11). ŰsaiŰs kinyilatkozta, hogy Isten Űz Űlet lelklŰvel, a megŰgetŰs lelklŰvel"

tisztá-tja meg nŕpŕt tisztŕtalansŕgŕbŕ³ (ŕ%sa 4:3). ŕKiolvasztom mintegy lŕggal salakodat, ŕs eltŕvolŕ-tom minden ŕ³lmodat" - mondja Isten (ŕ%sa 1:25). ŕA mi Istenŕnk megemŕszŕ tŕz." (Zsid 12:29) A Szentlŕlek megtisztŕ-tja mindazok szŕ-vŕt, akik meghŕ³dolnak elŕtte. Bŕnŕket elemŕszti.

Ezek utŕjn adja a

Szentlŕlek ajŕndŕkait. Ajŕndŕkai ŕrendkŕ-vŕ³li adomŕnyok Istentŕl, amit a hŕ-vŕ a keresztsŕgkor nyer, hogy kŕpessŕ vŕljjon az egyhŕz ŕs mindazok szolgŕlatŕra, akik mŕg nem fogadtŕk el Jŕzus Krisztust".[19] A Szentlŕlek keresztsŕge adott erŕt az ŕskeresztŕny egyhŕznek a bizonyŕgtŕtelhez (ApCsel 1:5, 8), ŕs csak ugyanez a keresztsŕg fogja kŕpessŕ tenni az egyhŕz feladata betŕltŕsŕre, arra, hogy hirdesse Isten orszŕgŕnak ŕrŕkkŕvalŕ³ evangŕliumŕt (Mt 24:14; Jel 14:6).

Az egyhŕzhoz

csatlakozŕs jelkŕpe. A keresztsŕg az ember ŕjŕszŕ³letŕsŕnek jelekŕnt (Jn 3:3, 5) a Krisztus lelki orszŕgŕba valŕ³ belŕpŕst is jelŕli.[20] Mindig az egyhŕzba vezetŕ ajtŕkŕnt mŕkŕdik, mivel az ŕj hŕ-vŕt Krisztussal fŕzi egybe. A keresztsŕg ŕltal az ŕsr az ŕj tanŕtvŕnyt a hŕ-vŕk testŕ³letŕhez, az ŕ testŕhez, az egyhŕzhoz kapcsolja (ApCsel 2:41, 47; 1Kor 12:13), aki ŕ-gy Isten csalŕdjŕnak tagja lesz. Nem keresztelkedhet meg az ember az egyhŕz csalŕdjŕhoz valŕ³ csatlakozŕs nŕlkŕ³l.

ŕ

A keresztsŕg feltŕtelei

A Krisztus ŕs egyhŕza

kŕzŕtti kapcsolatot a Szentŕ-rŕs a hŕzassŕghez hasonlŕ-tja. A hŕzassŕg felelŕssŕgŕt ŕs az azzal jŕrŕ³ elkŕtelezetsŕget mindkŕt fŕlnek jŕ³ kell ismernie. Akik szeretnŕnek megkeresztelkedni, azoknak az ŕletŕben lŕthatŕvŕ³ kell lennie a hitnek, a megtŕrŕsnek ŕs a megtŕrŕs gyŕ³mŕlcsŕnek, azoknak tisztŕjban kell lenniŕk a keresztsŕg jelentŕsŕvel ŕs az ebbŕl fakadŕ³ lelki kapcsolattal.[21]

Hit. A keresztsŕg egyik elŕfeltŕtele,

hogy az ember hisz Jŕzus engesztelŕ ŕldozatŕjban, ami a bŕntŕl valŕ³ megvŕltŕs egyetlen eszkŕze. ŕAki hiszen, ŕs megkeresztelkedik, az idvezŕ³l." (Mk 16:16) Az apostoli egyhŕzban csak azokat kereszteltŕk meg, akik hittek az evangŕliumban (ApCsel 8:12, 36-37; 18:8).

ŕA hit hallŕsbŕ³ van, a

hallŕs pedig Isten igŕje ŕltal" (Rŕm 10:17), ezŕrt a keresztsŕgre valŕ³ felkŕszŕ³lŕsnek lŕnyeges rŕsze a tanŕ-tŕs. Krisztus nagy missziŕparancsa megerŕsŕ-ti a tanŕ-tŕs fontossŕgŕt. ŕElmenvŕn azŕrt, tegyetek tanŕtvŕnyokŕ minden nŕpeket, megkeresztelvŕn ŕket az Atyŕnak, a Fiŕnak ŕs a Szentlŕleknek nevŕben, tanŕtvŕjn ŕket, hogy megtartsŕk mindazt, amit ŕn parancsoltam nŕktek." (Mt 28:19-20/a) Ahhoz, hogy valaki tanŕtvŕny legyen, alapos tanŕ-tŕsban kell rŕszesŕ³lnie.

Megteszteltek meg - mondta Péter -, és keresztelkedtek meg mindnyájan" (ApCsel 2:38). Az Isten Igéből való tanítás nemcsak hitet fakaszt, hanem bűnbánatot és megtérést is kívánt az emberből. Isten hávást hallva, az emberek felismerik elvesztett állapotukat, megvallják bűnösségüket, alávetik magukat Istennek, megtesztelnek bűneikből, elfogadják Krisztus engesztelésát, és Őjére szentelik magukat az Árral. Megtesztelés nélkül nem lehet személyes kapcsolatunk Jézus Krisztussal. Csak a megtérés által halhatnak meg a bűnnek, ez pedig a keresztség előfeltétele.

A megtérés

gyermelkei. Akik

szeretnek megkeresztelkedni, azoknak meg kell vallaniuk hitüket, és meg kell tenniük. Am a keresztség bibliai előfeltételeinek addig nem tettek eleget, amíg nem teremnek éza megtéréshez illő gyermekelkei" (Mt 3:8). A letételek igazolja a jézusi igazságig iránti elkélezettségüket, és abból látszik meg, szeretik Istent, hogy a parancsolatoknak engedelmeskednek. A keresztesgre való felkészülés során hátat kell fordítani a tanítványoknak és a helytelen szokásoknak. Ha a letételek gyermekelkei látszanak meg az letételekben, ez azt bizonyítja, hogy az Árrban vannak, és az Árr bennük (Jn 15:1-8). Addig még nem készült fel az egyházhoz való csatlakozásra, amíg a Krisztussal letételek kapcsolatuk ilyen bizonyítékait nem adják.[22]

A keresztelendők

meghallgatása. A

gyermelkezetit tagjai vállásnak része e lelki letételek megtétele, ami nem azt jelenti csupán, hogy beírják az ember nevét a névsorba. A keresztelést végző felelősége eldönteni, hogy felkészült-e a keresztelendő, vagy sem. Meg kell bizonyosodniuk arról, hogy a keresztelendő érti az egyház által képviselt elveket, Őj teremtes lett, és Árral az Árr Jézusban.[23]

Állékezni azonban nem

szabad állékezni, hogy ki milyen okkal keresztesget. Amikor valaki jelzi, hogy a gyermekelkezet tagja kíván lenni, meg kell vizsgálnunk letételek gyermekelkei, de indítékait ő felelős.[24]

Vannak, akiket letételek

temetett el a hullámsárr. Amj nem halt meg. Ők nem nyertek Őj letételek Krisztusban. A gyengeség és a hitehagyás magvait hozzák magukkal azok, akik gy csatlakoznak az egyházhoz. Am megszentelenségük" hatása megzavarja az egyházon belül és kívá levőket egyaránt, veszélyeztetve az egyház bizonyos letételek.

Meg kell-e

keresztelni a csecsemőket, a gyermekeket? A keresztesg által az Őj hávók az egyház tagjaivá válnak, és Őj letételeknek. Megtesztelésük nyomán keresztelkedhettek meg, és válhattak az egyház tagjaivá. A beiktatás az Őj letételek, nem pedig a természetes letételek. Ezért van az, hogy a hávók keresztelkedtek meg, Am mind férfiak, mind asszonyok" (ApCsel 8:12-13, 29-38; 9:17-8; 1Kor 1:14). Kart Barth elismeri: Am Az Ársz letételek egyetlen helye sem

engedi meg, Ács nem is ad parancsot a gyermekkeresztsÁgre." [25]

â€žA gyermekkeresztsÁgben

kÁcptelen vagyok felismerni az Á°jszÁ¶vetsÁgi egyhÁjz keresztsÁgÁt" [26] - vallja meg G. R. Beasley-Murray.

A csecsemők Ács a kisgyermek nem Álhetik Ájt a megtÁrÁst, ezÁrt mÁg nem alkalmasak a keresztsÁgre. Azt jelentenÁ ez, hogy az Á°jszÁ¶vetsÁg kÁ¶zÁ¶ssÁgÁböl ki vannak rekesztve? SemmikÁppen nem! JÁzus nem zÁjta ki őket a kegyelem országÁjbÁl. â€žÁ» EngedjÁtek - mondta -, Ács ne akadÁlyozzÁjtok, hogy hozzÁjm jÁjjenek a kisgyermek, mert ilyenekÁ a mennyek országÁga. Á « AzutÁjn rÁjjuk tette a kezÁt." (Mt 19:14-15 - Áj prot. ford.). A hÁ-vö szÁlök szerepe rendkÁ-vÁl fontos abban, hogy gyermekeiket a Krisztussal valÁ kapcsolat kialakÁ-tÁsÁira irÁnyÁ-tsÁjk, ami vÁgÁl elvezeti őket a keresztsÁgig.

A gyermekbemutatÁs szokÁsa

alakult ki annak nyomÁjn, hogy JÁzus igazat adott az anyÁjknak, akik ÁjldÁsÁjt kÁrve vittÁk hozzÁ gyermekeiket. A szÁlök elviszik gyermekeiket az istentiszteletre, hogy ott Istennek bemutatÁjk, ill. ajÁnljÁk őket.

HÁjny Áves korÁban lehet

kÁsz valaki a keresztsÁgre? Meg lehet keresztelni azt, aki (1) mÁjr elÁg idős ahhoz, hogy megÁrtse, mit jelent a keresztsÁg, (2) Ájtadta magÁjt Krisztusnak, Ács megtÁrt, (3) Árti a keresztÁnysÁg alapvető elveit, Ács (4) tisztÁban van a gyÁlekezeti tagsÁg jelentősÁgÁvel. Az ember csak akkor veszÁlyezteteti az ÁdvÁssÁgÁt, ha kora szerint mÁjr kÁpes felelőssÁget vÁllalni, de elutasÁ-tja a SzentlÁlek befolyÁsÁjt.

Mivel a lelki ÁrettsÁg

tekintetÁben az azonos korÁ emberek is kÁlÁ¶nbÁ¶znek egymÁstÁl, vannak, akik mÁjr fiatalabb korban kÁszek a keresztsÁgre, mint mÁjsok. EzÁrt nem hatÁrozhatjuk meg a keresztsÁg korÁnak alsÁ hatÁrÁjt. Ha a szÁlök beleegyeznek abba, hogy gyermekeik korÁbban keresztelkedjenek meg, felelőssÁget kell vÁllalniuk gyermekeik lelki nÁ¶vedésÁrt Ács jellemfejlődésÁrt.

Á

A keresztsÁg gyÁmÁlcse

A keresztsÁg legfontosabb

gyÁmÁlcse az, ha az ember KrisztusÁrt Ál. CÁljinak Ács tÁ¶revÁseinek nem sajÁjt maga, hanem Krisztus Áll a kÁ¶zÁ¶ppontjÁban. â€žAnnakokÁrt, ha feltÁmadtatok Krisztussal, az odafelvalÁkat keressÁtek, ahol Krisztus van, az Istennek jobbÁjn ÁlvÁn; az odafelvalÁkkal tÁ¶rödjetek, ne a fÁ¶ldiekkel." (Kol 3:1-2) Nem a keresztsÁg a legmagasabb csÁcs, ahovÁj a keresztÁnynek el kell Áornie. A lelki nÁ¶vedés

kézzben kegyelemben részesítjük, amit Isten tervének végrehajtásakor mások javára kell kamatoztatnunk. "Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak, a mi Urunknak megismerésében." (2Pt 1:2) Ha hűségesen kitartunk keresztségi fogadalmunk mellett, az Atya, a Fiú és a Szentlélek, akinek nevében megkeresztelkedtünk, biztosítja, hogy isteni erő siet segétségünkre a keresztség utáni életünk minden szükséghelyzetében.

A második gyülekelet a Krisztus egyházát valójában nem elszigetelt embereként látja, hanem Krisztus egyházának tagjai lettünk. Ahol kézzel alkotjuk Isten templomát (1Pt 2:2-5). Szoros kapcsolatban állunk Krisztussal, az egyház fejével, akitől naponta kapjuk a kegyelmet a népek között a szeretetben való fejlődéshez (Ef 4:16). Felelősséggel tartoznak az újonnan keresztelteknek (1Kor 12:12-26). Az új tagoknak a saját és a gyülekelet érdekében be kell kapcsolódniuk az istentiszteletbe, az imádságba és a szeretetből fakadó szolgálatba (Ef 4:12).

Az utolsó gyülekelet a világhoz és a világot valójában igaz, hogy mi, akik megkeresztelkedtünk, a mennyi ország polgárai vagyunk (Fil 3:20). De Isten csak azért hívott ki a világhoz, hogy Krisztus testében tanítást kapjunk, majd visszatérjünk a világhoz, mint szolgálói, akik részt vesznek Krisztus megmentő szolgálatában. Az igazi tanítványok nem vonulnak ki a világhoz, az egyházba hívó szavak. Misszionáriusokként szolgáltunk Isten országába. A keresztségi fogadalomhoz való hűséggel azzal jár, hogy másokat is a kegyelem országába vezetünk.[27]

Ma Istennek az a hősnője, hogy részesítsük legyen a bővülő közösség életében, amit kegyelméből megteremtett. "Most annaként mit készen állsz? Kelj fel, és keresztelkedjél meg, és mosd le a te bűnöd, segétségül hívva az Árnak nevét." (ApCsel 22:16)

Á

Lépjegyzet

1.

Á

S. M. Samuel, A Brave African Wife, Review and Herald,
1963. február 14., 19. oldal

2.

Â

A vallási előírás olyan bevett jelöléses vallási rítus,
ill. szokás, ami az evangélium központi igazságait fejezi ki, és ami
egyetemesen és állandóan kötelező követendő. Krisztus közt vallási rendtartást
alapított, a keresztséget és az örvacsorát. A vallási rendtartás nem szentség
opus operarum értelemben, - azaz nem olyan cselekmény, amely önmagában
és önmagát kegyelemben részesítene, és áldást hozna. A
keresztség és az örvacsora csak a sacramentum-hoz, a római katonák
esküvéhez hasonlóan értelemben mondhatók szentségnek, amelyben megfogadják, hogy
mindhalálig engedelmeskednek a parancsnokuknak. Ezeknek a rendtartásoknak a
részlete, hogy a hűvő maradéktalan hűséget fogad Krisztusnak. Lásd Strong, Systematic
Theology (Philadelphia, PA; Judson Press, 1954), 930. oldal; "Baptism" SDA
Encyclopedia, jav. kiad., 128-129. oldal.

3.

Â

4.

Â

â€žAh. n. adventisták protestáns árkásgátak folytán kezdettől fogva elutasították azt a nézetet, hogy a keresztség opus operatum, azaz álmagában és álmagját³ kegyelemben részesítene, és ádvásgét eredményezne." (â€žBaptism", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 128. oldal)

5.

Â

SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6. kötet, 740. oldal

6.

Â

Előfordul, hogy olyanok, akik már rég szentesültek az aláírt-tesztelésben, úgy érzik, újra kell keresztelkedniük. Vajon ez a végük ellentétben áll a kijelentéssel, miszerint "Éz egy a keresztelés" (Ef 4:5)? A gyakorlatból kitűnik, hogy nem. Efesusban járva, találkoztam olyan tanítványokkal, akiket Keresztelő János már megkeresztelt. Már akkor megtértek, és vallást tettek az eljövendő Messiásba vetett hitükről (ApCsel 19:1-5).

Ezek a tanítványok nem értették pontosan az evangéliumot. Amikor János által megkeresztelkedtek, még komoly tévedésekhez ragaszkodtak. De nagyobb világosságnál a rítással elfogadták Krisztust Megváltójuknak, és ezzel az ójabb lámpással az elképzeltetésük májfélté irányult. Amint tisztább hitet nyertek, életükben és jellemükben is változás állt be. E változás jeleit a Krisztusba vetett hitük elismeréseketől jobbra Jézus nevében.

Krisztus sok öszinte követőnek volt hasonló tapasztalata. Ha az ember világosabban megérti, mi Isten akarata, új kapcsolatba kerül vele. Őszinte lelkiségre derül fény. Sok mindent bűnnek lát most, ami azelőtt ártatlannak, sőt dicsőretre méltónak tűnt... Korábbi keresztelés már nem elég neki. Bűnösnek látja magát, akit Isten tértáncra kárhoztat. Ismét meghalt a bűnnek, és ájfént arra végzik, hogy a keresztelésben eltemessen Krisztussal, majd ájleire támadhasson fel. Ez az eljáírás ásszhangban áll a páldájjal, aki megkeresztelte a zsidókat. A Szentlélek jegyeztette le ezt az esetet, amellyel tanítást ká-vánt adni az egyháznak." (White, Sketches From the Life of Paul [Battle Creek, MI; Review and Herald, 1883] 132-133. oldal; lásd még Seventh-day Adventist Church Manual [Washington, D. C.; General Conference of Seventh-day Adventist, 1986], jav. kiad., 50. oldal; White, Evangelism, 372-375. oldal)

A Szent-rás nem mond olyat, ami tiltani azoknak az embereknek az ójbáli keresztelését, akik súlyos bűntettek elképzeltésével vagy hitehagyással megtértek Istennel káttétt szávetságet, majd ójbáli megtértek, és szeretnék megáj-tani szávetságet (lásd Seventh-day Adventist Church Manual, 51. és 162. oldal; White, Evangelism, 375. oldal).

Å

Lásd Albrecht Oepke, "Bapto, Baptizo", Theological Dictionary of the New Testament, szerkesztő Gerhard Kittel, fordította Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans Publ. Co. 1964) 1. kötet, 529. oldal. Vine megjegyezte, hogy a baptizmus szó a görög a ruhafestésre vagy víz-zméréstésre használták, amikor az egyik edényt bemártották a másikkal. (W. E. Vine, An Expository Dictionary of Biblical Words [New York, N. Y.; Thomas Nelson, 1985], 50. oldal). Az "újra-keresztelés" fordulat elő a "újra-keresztelés" ige, mindhárom esetben "újra-keresztelés" értelemben. A gazdag és László pásztorzatában a gazdagember arra kéri a "brahmát", engedje, hogy László az ujját hegyre hideg vízbe mártsa, és egy cseppel megnedvesítse az ő ajkát (Lk 16:24). Jézus a keresztre feszítés előtt estén úgy utalt arra, ki az, aki elárulja, hogy bemártott egy falatot, és azt Jánosnak adta (Jn 13:26). Amikor János látomásaiban Jézus, mint a mennyei seregek fejedelme, fehér lovon ül, ruhája olyannak látszott, mintha vízbe mártották volna (Jel 19:13 - 10. prot. ford.).

8.

Å

George E. Rice, Baptism: Union With Christ, Ministry, 1982. május, 20. oldal

9.

Å

Lásd Albrecht Oepke, "Bapto, Baptizo", Theological Dictionary of the New Testament, 1. kötet, 535. oldal. Vö. Arndt and Gingrich, Greek-English Lexicon of the New Testament, 131. oldal

10.

Â

J. K. Howard: New Testament Baptism (London: Pickering & English Ltd. 1970), 48. oldal

11.

Â

Kiemelés a szerzőtől

12.

Â

Matthew Black: The Scrolls and Christian Origins (New York NY; Charles Scribner's Sons, 1961), 96-98. oldal. LÃj;sd mÃ©g â€žBaptism", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 118-119. oldal

13.

Â

G. E. Rice: Baptism in the Early Church, Ministry, 1981. mÃ;rcius, 22. oldal. VÃ©l. Henry F. Brown, Baptism Through the Centuries (Mountain View, Cal.; Pacific Press, 1965); William L. Lampkin, A History of Immersion (Nashville TE.; Broadman Press, 1962); Wolfred N. Cotte, The Archeology of Baptism (London: Yates and Alexander, 1876)

14.

Â

Brown, Baptism Through the Centuries, 49-90. oldal

15.

Â

Alfred Plummer, A Critical and Exegetical Commentary on the Gospel According to S. Luke, The International Critical Commentary, szerkeszti Samuel R. Driver és mások, 5. kiad., (Edinburgh: T. & T. Clark, 1981. reprint) 88. oldal

16.

Â

„Baptism”, SDA Encyclopedia, jav. kiad., 128. oldal

17.

Â

Howard, New Testament Baptism, 69. oldal

18.

Â

G. E. Rece: Baptism: Union With Christ, Ministry 1982.
május, 21. oldal.

19.

Â

Gottfried Oosterwal: Every Member a Minister? From
Baptism to a Theological Base, Ministry, 1980. február, 4-7. oldal.
Lásd még Rex Edwards: Baptism as Ordination, Ministry, 1983.
augusztus, 4-6. oldal

20.

Â

White az SDA Bible Commentary-ban, jav. kiad., 6. kötet, 1075. oldal

21.

Â

Ha a keresztségnek vannak feltételei, hogyan keresztelkedhet meg valaki a halottakért? A káttvetkező magyarizát megörzi a bibliai Âzenetben az Âsszhangot:

1Korinthus 15-ben PÂjl a halâlbâ valâ feltâmadâjs jelentôsâgâlyozza, Âs cÂfolja azt a nâzetet, hogy nincs feltâmadâjs. Kimutatja, ha nincs feltâmadâjs, hiâbavalâ Âs eredmânytelen a hâ-vô hite (1Kor 15:14, 17). Ilyen Ârtelemben Ârvel: âŽMit cselekszenek azok, akik a halottakért keresztelkednek meg, ha a halottak teljessâggel nem tâmadnak fel? MiÂrt is keresztelkednek meg a halottakért?" (1Kor 15:29).

âŽA halottakért keresztelkednek meg" kifejezâst nâhâjnyan Âgy magyarâjtâk, hogy ez utalâs lehet a hâ-vôknek a halottakért vâgzett helyettesâ-tô keresztségâre. Ez a nâzet tarthatatlan annak fânyâben, amilyen feltâteleket tâmaszt a Biblia a keresztség elâ. W. Robertson Nicoll râmutat: amire PÂjl itt utalt, âzaz nem volt szokatlan, azaz, hogy keresztânyek halâla a tâlâlok megtârsâhez vezetett, akik mindenekelôtt Âa halottârtâ (meghalt szeretteikârt) Âs a talâlkozâs remânyâben fordultak Krisztushoz". Ezekrôl a hâ-vôkrôl mondja PÂjl, hogy âŽa halottakért keresztelkednek meg". âŽAz elsô idôkben a keresztânyâg terjedâsânek egyik legerôsebb tânyezôje volt a jâtvendô boldogsâg remânye, amelyhez kapcsolâdott a csalâdi kâttôdâs Âs a

barátság." (W. Robertson Nicoll, szerk. The Expositor's Greek Testament [Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1956], 2. kötet. 931. oldal. M. Raeder kimutatja, hogy "az a halottakért keresztkednek meg" kifejezésben az "ért"-nek fordított görög elöljáró, a hátsó per határozó jeléssel bír. Ez azt jelenti, hogy valaki a halott "miatt" keresztkedett meg, "azért", hogy "a feltámadáskor újra találkozhasson meghalt keresztköny rokonjával" [M. Reader: Vikariatstaufe in 1Kor 15:29? Zeitschrift für die Neutestamentliche Wissenschaft, 45 (1955), 258-260. oldal, idézi Harold Riesenfeld: Huper, Theological Dictionary of the New Testament, 8. kötet. 513. oldal]. Vö. Howard: New Testament Baptism, 108-109. oldal.

Howard kijelenti, ebben az összefüggésben Péterrel 1Kor 15:29-ben: "Ha Krisztus nem támadt fel, mindazok, akik "Krisztusban" haltak meg, elvesztek, mi pedig reménytelenül maradunk, ez főleg azokra igaz, akik csatlakoztak a keresztkönyek közzésségekhez, és megkereszkedtek azok kedvéért, akik Krisztusban haltak meg, mert remélték, hogy majd "bár egyáltalán lesznek velük." (Howard: Baptism for the Dead: A Study of 1 Corinthians 15:29. Evangelical Quarterly, szerkeszti F. F. Bruce [Exeter, Eng., Paternoster Press], 1965. július-szeptember, 141. oldal).

22.

Â

Vö. Damsteegt, Reaping the Harvest, Adventist Review, 1987. október 22., 15. oldal

23.

Â

Lásd SDA Church Manual, 41. oldal

24.

Â

White, Evangelism, 313. oldal

25.

Â

Karl Barth, Church Dogmatics, fordította G. W.
Bromiley (Edinburgh: T. & T. Clark, 1969), 4/4. kötet., 179. oldal

26.

Â

G. R. Beasley-Murray: Baptism in the New Testament (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1973), 392. oldal.

27.

Â

LÃ¡sd Edwards, Baptism